

De stimulering van betere biobrandstoffen door het stellen van een scherp CO₂-doel

Position paper van de Nederlandse Vereniging voor Duurzame Biobrandstoffen (NVDB)

Inleiding en achtergrond

De Tweede Kamer en de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (I&M) hebben herhaaldelijk gedebatteerd over de verhoging van de bijmengverplichting voor biobrandstoffen. In die debatten en onder belangrijke stakeholders zoals het Rotterdam Climate Initiative (RCI) en de Commissie Corbey¹ is brede consensus ontstaan over de wenselijkheid van de verhoging van de bijmengverplichting op 1 januari 2013 in combinatie met de stimulering van betere biobrandstoffen. De vraag die resteert is *hoe* betere biobrandstoffen binnen de Europeesrechtelijke grenzen effectief gestimuleerd kunnen worden. Voordat de NVDB deze vraag in dit position paper beantwoordt, wordt hieronder de Brandstofkwaliteitsrichtlijn kort toegelicht.

De Brandstofkwaliteitsrichtlijn (Fuel Quality Directive, FQD)²

Lidstaten moeten oliemaatschappijen op basis van de FQD verplichten om de CO₂-uitstoot van brandstoffen op 31 januari 2020 met ten minste 6% en ten hoogste 10% te verlagen. Lidstaten kunnen bovendien tussendoelen van 2% in 2014 en 4% in 2017 stellen. Oliemaatschappijen kunnen op verschillende manieren aan hun verplichting voldoen. De 'bulk' van de verplichting wordt naar verwachting ingevuld met biobrandstoffen. CO₂-doelen leiden daardoor tot de inzet van biobrandstoffen.

Voorstel: sturen op CO₂ met een scherp tussendoel op basis van de Brandstofkwaliteitsrichtlijn

Betere biobrandstoffen kunnen, zoals voorgesteld door de Commissie Corbey³, worden omschreven als 'biobrandstoffen met een hoge CO₂-reductie'. De NVDB stelt voor om op basis van de FQD vanaf 2013 scherpe CO₂-tussendoelen te stellen, die oplopen van 3.5% in 2013 tot 6% in 2016.⁴ Deze tussendoelen zijn een effectieve manier om betere biobrandstoffen te stimuleren. De redenering hierachter is eenvoudig: betere biobrandstoffen leveren een grotere bijdrage aan het behalen van het CO₂-doel en zijn daardoor aantrekkelijker voor oliemaatschappijen. De impuls die hiervan uitgaat op betere biobrandstoffen is zeer sterk, want er zijn grote verschillen tussen de CO₂-prestaties van biobrandstoffen.

Om dit effect te bereiken, moet voldaan zijn aan één voorwaarde: het CO₂-doel moet hoog genoeg zijn. Oliemaatschappijen zullen hun keuzes pas richten op de FQD als er, om aan het CO₂-doel te voldoen, meer biobrandstoffen moeten worden ingezet dan om aan de bijmengverplichting te voldoen. De NVDB heeft daarom berekend hoe hoog het CO₂-doel ongeveer moet zijn om de situatie te creëren waarin oliemaatschappijen die aan deze verplichting voldoen, doorgaans ook aan de bijmengverplichting voldoen. Deze percentages staan in de onderstaande tabel:

Tabel: het minimale CO₂-doel gebaseerd op de FQD dat nodig is om betere biobrandstoffen te stimuleren

	2013	2014	2015	2016
Bijmengverplichting voorgesteld door de Staatssecretaris (%)	6.25	7.5	8.75	10
CO₂-doel benodigd om betere biobrandstoffen te stimuleren (%)	3.5	4.5	5	6

Deze tussendoelen, die hoger zijn dan de in de FQD gesuggereerde percentages van 2% en 4%, zijn juridisch toegestaan. Dit blijkt uit de tekst van de Richtlijn⁵ en doordat onder meer Duitsland en Oostenrijk reeds hebben besloten om hogere tussendoelen te stellen. Omdat rapportageplichtigen de NEa reeds informeren over de CO₂-reductie van biobrandstof, leidt dit voorstel nauwelijks tot additionele administratieve lasten voor het bedrijfsleven en de NEa.

De NVDB benadrukt dat zij voorstander is van scherpe CO₂-doelen én de hogere bijmengverplichting die is voorgesteld door het kabinet. CO₂-doelen leiden tot de inzet van betere biobrandstoffen, terwijl de bijmengverplichting zekerheid biedt dat er substantiële volumes duurzame biobrandstof worden ingezet.

¹ Zie het advies 'Duurzame verhoging van de bijmengverplichting' van 16 maart 2012.

² Richtlijn 2009/30/EG.

³ De Commissie Corbey doet een dergelijk voorstel in de interessante notitie 'Biomassa en beleid: hoe sturen op minder CO₂?', p. 8-10, van 21 mei 2012.

⁴ Dit kan door een eenvoudige wijziging van art. 2 lid 9 van het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging.

⁵ Richtlijn 2009/30/EG, art. 7 bis.